

บทที่ 2

อุปกรณ์และวิธีค่าเนินการ

อุปกรณ์ในการค่าเนินการ

1. ปลาสติกหินดุกแหง *Siganus guttatus* (Bloch) ในระยะวัยรุ่น
ขนาดความยาว 7 - 9 เซนติเมตร และน้ำหนักประมาณ 8 - 12 กรัม จำนวน
ลูกปลาที่ใช้หั่งลินประมาณ 600 ตัว ปลาทดลองเหล่านี้จึงมาจากการแหล่งน้ำธรรมชาติที่ปาก
แม่น้ำปราแส ตามลุ่ปากน้ำปราแส อ่าวເກອແກລງ จังหวัดระยอง
2. บ่อชีเมนต์ขนาด $1.50 \times 4.00 \times 0.50$ ลบ.ม. จำนวน 12 บ่อ ใช้
เลี้ยงปลาทดลอง 6 บ่อ และใช้เตรียมน้ำทะเลที่จะเปลี่ยนให้ทุก ๆ 3 - 4 วัน อีก 6
บ่อ
3. บ่อชีเมนต์ขนาด $10.00 \times 5.00 \times 1.00$ ลบ.ม. จำนวน 1 บ่อ ใช้
เก็บน้ำทะเลที่จะใช้ในการทดลอง
4. แผงตาข่ายพลาสติกขนาด 1.50×0.50 ตร.ม. จำนวน 15 แผง ใช้
สำหรับแบ่งบ่อทดลองออกเป็นมอยดอย 20 บ่อ
5. เครื่องซั่งสปริงขนาด 1000 กรัม 1 เครื่อง และเครื่องซั่งจำแนก
คานสเกลละเอียงขนาด 600 กรัม อีก 1 เครื่อง
6. เครื่องสูบน้ำแบบใช้ไฟฟ้าขนาด 2 แรงม้า 1 เครื่อง ใช้สูบน้ำทะเล
ที่เดือนเก็บในบ่อพัก
7. เครื่องสูบน้ำแบบใช้ไฟฟ้าขนาดเล็ก $1/8$ แรงม้า 1 เครื่อง ใช้สูบน้ำทะเล
จากบ่อเตรียมไปสู่บ่อทดลอง ในขณะเปลี่ยนน้ำใหม่กับบ่อทดลอง
8. ร่างบรรทัดค่าความยาวขนาดละเอียด 0.1 เซนติเมตร ใช้วัดความยาวปลา

9. เครื่องบีบอากาศ (air pump) จำนวน 12 เครื่อง เป็นอุปกรณ์ช่วยเพิ่มอัตราเจนในน้ำให้มากขึ้นและขณะเดียวกันก็เป็นการให้น้ำมีการหมุนเวียนภายในบ่อทดลองอย่าง
10. เทอร์มомิเตอร์อ่านอุณหภูมิเป็นองศาเซลเซียส ไซโโรมิเตอร์และการบอกร่างส่วนรับวัดอุณหภูมิของน้ำ อากาศ และใช้วัดความเค็มของน้ำตามวิธีที่รายงานไว้โดยเฉลี่ยนไว้ (2519)
11. pH - paper ชนิดที่วัดความเป็นกรดเป็นด่างได้เป็นช่วงโดยการเทียบสี เพื่อใช้วัดความเป็นกรดเป็นด่างของน้ำทะเลในบ่อทดลอง
12. ถังพลาสติกขนาดความจุ 2 ลิตร จำนวน 5 ใบ สวิงค้าง 2 อัน เพื่อใช้ซ่อนปลาและลำเลียงปลาจากน้ำซึ่งมាតาการซึ่งน้ำหนักและวัดความยาว
13. สายยางประกลบหัวเรือสตอลและไนวัสดุรับ เพื่อใช้คุณภาพกอนก่อนอุดหัวทดลองและปรับระดับน้ำในบ่อทดลอง
14. เครื่องบดอาหารขนาดเล็ก 1 เครื่อง ใช้อุดอาหารให้เป็นเส้นเล็กตามลักษณะที่ปลาชอบกินในธรรมชาติ
15. วัสดุที่ใช้ในการประกอบอาหารทดลอง ซึ่งก็มีเนื้อปลาข้างเหลืองสด (Selaroides leptolepis (Cuv. & Val.) ปลาป่น, รำมะเบียด, ปลายขาว, สาหร่ายแห้งและอาหารเสริม V-FAC จัดหากรังโดยวัดผลการทดลอง ยกเว้นเนื้อปลาสด เพื่อเตรียมอาหารทดลองทั้ง 5 ถุง ตามตารางที่ 1

วิธีดำเนินการ

การศึกษาเบื้องต้น (Preliminary Study)

เดือนพฤษจิกายน 2520 ออกทำการสำรวจประมาณของลูกปลาสลิดหินรุกแวง S. guttatus (Bloch) ที่ปากแม่น้ำปราด ตำบลปากแม่น้ำปราด อำเภอแก่ง

จังหวัดระยอง ปรากฏว่าพบลูกปลาขนาดเล็ก (2 – 3 เซนติเมตร) เป็นจำนวนมาก ในระยะที่เป็นซูก ชาวประมงจับลูกปลาโดยเครื่องมือร้าวใช้มานี้เป็นหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก และนำไปทำสำปายหรือเป็นอาหาร เป็นครัวไป ลูกปลาในระยะนี้ยังไม่เหมาะสมที่จะน้ำหนัก ทำการทดลองได้ เนื่องจากขนาดยังเล็กมีอัตราการตายสูงและการกินอาหารก็ยังอยู่ในช่วงที่กินแพลงตอนอยู่ จึงเป็นการยากที่จะหาอาหารมาเลี้ยงได้

ก่อมาในตอนกลาง เดือนธันวาคม 2520 ได้ออกทำการสำรวจอีกรังหนึ่งปานี ขนาดโคลื่น (3 – 5 เซนติเมตร) พบเป็นจำนวนมากตามท่าเที่ยบเรือประมงอยู่รวมกัน เป็นฝูง ในเวลากลางก็นั่งลงค้ำสกุกลูกปลาเหล่านี้จะว่ายน้ำรวมกันเป็นฝูงขนาดใหญ่ที่สุด ผันน้ำเกลื่อนไปเป็นฝูงอย่างช้า ๆ เมื่อตกใจจะชุลมุนพร้อมกัน ในระยะนี้ทำการรวมรวมลูกปลาไว้ด้วยมาก โดยใช้สวิงขนาดใหญ่มีคามยาวซ้อนได้โดยสะดวกและเป็นจำนวนมาก ในครั้งนี้ได้เก็บรวมรวมลูกปลาสลิดหินชนิดนี้มาทำการทดลอง เลี้ยงที่สถานีวิจัยสัตว์ ประมาณศรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวนประมาณ 500 ตัว จากการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ปรากฏว่า เมื่อทำการคัดเลือกชนิดแล้วมีปลาสลิดหินรวมกันอยู่ถึง 3 ชนิด คือ *S. guttatus* ประมาณร้อยละ 90, *S. javus* ประมาณร้อยละ 8, และ *S. oramini* ประมาณร้อยละ 2 ในครั้งแรกหลังจากเก็บรวบรวมแล้วทำการพัฒนาเพื่อรอการล่าเลี้ยงไว้ในกระชังในแน่น้ำเป็นเวลา 1–สัปดาห์ (เนื่องจากเตรียมที่ทดลองยังไม่พร้อม) ระหว่างนี้ในครั้งแรกได้ให้อาหารไก่ตามรายงานของ von Westernhagen (1974) แคปด้า ไม่กิน จึงเปลี่ยนมาเป็นไข่ขาวสุกผสมเนื้อปลาสับแทน ปลา กินค่อนข้าง จึงให้อาหาร เช่นนี้ ตลอดระยะเวลาการล่า เลี้ยง หลังจากไก่ทำการล่า เลี้ยงมาถึงที่ทดลองแล้ว ไก่ทำการทดลอง เดี๋ยงกู้ยอาหาร เม็ด ตามรายงานของ Ben-Tuvia (1971); ที่ผสมขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วย ปลาป่น, รำ, ปลาช้า และกากถั่วเหลือง ทดลองอยู่เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ปรากฏว่าปลาไม่ก่อประจักษ์ กินเฉพาะอย่างยิ่งในขณะให้ใหม่ ๆ เนื่องจากอาหารยังแข็งมาก ภายหลังจะเก็บกินบางความพ่นบอตเต็มน้อยมาก ทำให้อาหารเหลือในบ่องมากน้ำสกปรกเร็วและเริ่มเกิดโรคห้องบวนด้วย จานนั้นจึงทดลองเปลี่ยนอาหารมาเป็นให้เป็นในรูปสมเสร็จแล้วให้เลี้ยง (Semi-moist feed) หรือรูปแบบนี้ ปรากฏว่า

กินได้เลยทันทีและกินดีมาก จึงคงลงที่จะใช้อาหารในรูปแบบนี้ (Semi-moist feed) นี้ และเนื่องจากไก่พิมโรมต้องบวมในการเดียงระยะแรก และทำการน้ำคูป Raksha กระเพาะลำไส้บวมและไก่จะเจาะเอาน้ำในกระเพาะและลำไส้ มาตรวจดูว่ากล่องจุลทรัพย์ พมีเชื้อ Bacteria อยู่หนาแน่นมาก เช้าใจว่าจะเป็นภัยการทำให้เกิดโรคนี้ และไก่ปรึกษากับนักเพาะ เดียงของกรมประมงหันหนึ่งจึงได้ทดลองผสมยาพารา Oxytetracycline ลงในอาหารในปริมาณ 500 มิลลิกรัมต่ออาหารทั้งหมด 1 กิโลกรัม ใช้ ทดลองเดียงเรื่อยมาตั้งแต่พิมโรมต้องบวมเกิดขึ้นอีก และปริมาณอาหารที่เหลืออยู่ในบ่อเริ่มน้อยลงจึงคงลงใช้อาหารในรูปนี้เพื่อการทดลองต่อไป

การเตรียมอาหาร

อาหารหั่ง 5 สูตร เป็นอาหารสมแล้วอัตราเป็นเส้นธงขาดเป็นหอนสัน ๆ ใช้เดียงในลักษณะนี้ (Semi-moist feed) มีวัตถุคุณภาพในการประกอบอาหารแบบเดียวกัน (ซึ่งมีคุณภาพของอาหารที่จำเป็นต้องใช้ในการกำนัลผู้สูตรอาหารทดลอง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2) แม้เม็ดคราส่วนต่าง ๆ กันตามแต่ระดับโปรดคืน และปรับระดับของไขมันและการนำไปเผาเท่านั้นเพื่อเป็นอาหารปลาคราย (รอยละ 7 และ 16) (วิทย์, 2517) ก็อาหารสูตรที่ 1 มีโปรดคืนประมาณรอยละ 15, อาหารสูตรที่ 2 มีโปรดคืนประมาณรอยละ 20, อาหารสูตรที่ 3 มีโปรดคืนประมาณรอยละ 25, อาหารสูตรที่ 4 มีโปรดคืนประมาณรอยละ 30 และอาหารสูตรที่ 5 มีโปรดคืนประมาณรอยละ 20 พร้อมกับเพิ่มวิตามินและเกลือแร่ในอาหาร เสริมชีวะซึ่งมีชื่อการค้าว่า V-FAC ลงไปครวย การผสมอาหารเพื่อให้มีระดับโปรดคืนตามต้องการนั้น ทำโดยวิธีการคำนวณ ตามวิธี Square method Balance ซึ่งจะได้ส่วนประกอบดังแสดงในตารางที่ 1 และเปอร์เซ็นต์คุณภาพอาหารของวัสดุคุณ แต่ละสูตรໄก์มาจากการเอกสารดังแสดงในตารางที่ 2 อาหารหั่ง 5 สูตรนี้จะได้นำไปวิเคราะห์คุณภาพทางเคมีของอาหารที่แท้จริงก่อไปภายหลัง

ตารางที่ 1 ส่วนประกอบของอาหารสมสุกครึ่งจากการคำนวณ

วัตถุกิน (กรัม)	อาหารสมสุกครึ่ง					รวม
	1	2	3	4	5	
เนื้อปลาสด	408.76	435.76	482.20	452.69	420.76	2199.48
ปลาป่น	159.52	198.38	241.10	268.90	198.38	1066.28
รำละเบี้ยค	257.38	148.95	69.20	191.27	148.95	815.75
ปลายข้าว	87.53	72.34	69.20	54.51	72.34	355.29
สาหร่ายทะเล	87.53	144.57	138.40	32.81	144.57	547.88
อาหารเสริม V - FAC	-	-	-	-	15.00	15.00
น้ำหนักรวม	1000.03	1000.01	1000.10	1000.18	1000.10	5000.31
โปรตีน (%)	15	20	25	30	20	
ไขมัน (%)	4.61	4.78	4.89	5.12	4.58	
การนำไปใช้เกรด (%)	14.88	16.57	15.20	15.74	16.25	

ตารางที่ 2 เปอร์เซ็นต์คุณภาพทางอาหารของวัตถุคิมแทคônica

วัตถุคิม	คุณภาพอาหาร (%)	โปรตีน	การโน้ม熹เครห	ไขมัน	เอกสารอ้างอิง
เนื้อปลาช้าง海老	20	3		4	สมศรี, 2521
ปูดาน	55	4		6.8	วิทย, 2517
รากะເອີກ	12	34.6		13.2	วิทย, 2517
ปลาดยุก	8	64.96		1.82	วิทย, 2517
สาหร่ายทะเล	8	50		2	สมปอง, 2509
V-FAC	12	—		—	ภาคผนวก

การทำอาหารนี้โดยเก็บสาหร่ายทะเลวอก Padina sp. จากหาดรายศรีราชา มาจากแหล่งแล้วนำมาต้มท่อตากภูมิ 60 องศาเซลเซียส 4 ชั่วโมง แล้วนำน้ำยาเป็นผงละอ่อนส่วนวัตถุคินตอนๆ ไก่ซึ่งซ้อมมาจากครัวเดียวเก็บไว้ใช้ทดลองการทำอาหารเนื่องจากซื้อมาสดเป็นกราวๆ ไป แต่ใช้ปลาช้างเผือก Selaroides leptolepis (Cuv. & Val.) นำน้ำยาคุณภาพเดียวกันน้ำหนึ่งชั่วโมงคุ้มครองความส่วนผสมที่กำหนดไว้แล้วนำน้ำยาสมกัน (ยกเว้นเนื้อปลาสดและปลาช้างเผือก) คลุกเคล้าให้ทั่ว ทำการรมปลาช้างเผือกน้ำ 500 มิลลิลิตร เก็บไว้ในเตาแรงและแหล่งน้ำอีกเป็นเศษๆ ปลาสดและส่วนที่ผสมไว้แล้วลงไปคลุกเคล้าให้เข้ากันดี และจึงนำไปลัดเป็นเส้นๆ เกร็งของอาหาร ซึ่งจะหักเป็นหònๆ ขนาดเส้นยานต์ยักษ์ 0.2 เซนติเมตร และจึงเก็บรักษาไว้ในถุงเย็นแข็งเพื่อใช้ทดลองต่อไป อาหารนี้จะทำครั้งละ 1 กิโลกรัม ทุกสูตรซึ่งก็จะใช้ไปได้ประมาณ 1 เดือน โดยการหมอยเอาออกมาการะหรือใช้ไป 1 สปดาห์ และอาหารแต่ละสูตรในการทำทุกครั้งจะเก็บไว้เพื่อทำการวิเคราะห์ประมาณ 100 กรัม ทดลองการทำอาหารจะมีการทำอาหาร 4 ครั้ง คือวัตถุคุณคุณค่าเดียวกันและส่วนประกอบเดียวกัน

การเตรียมข้อทดลอง

ทำการล้างบ่อชิ้มเมนต์ขนาด $1.50 \times 4.00 \times 0.50$ เม.ม. หั้งหมก 12 นาทีแล้วเชือดสายด่างทับทิม ($KMnO_4$) ทึ้งให้แห้ง 5 นาทีทำการแบ่งแท่งบ่อออกเป็น 4 บ่ออยอย โดยใช้แบ่งกลางชิ้มพลาสติกขนาด 1.50×0.50 เม.ม. จะได้ทดลองโดยหั้งหมก 20 นาทีอย แต่ละบ่อมีพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร หั้ง 20 นาที ใช้ทดลองอาหาร 5 ชนิด และได้ทำหมายเหตุไว้ว่าที่ขอนบ่นพร้อมหั้งหมายเหตุนี้คือของอาหารที่จะใช้ทดลองในแต่ละบ่ออยอยนั้นตามตารางแผนการทำทดลอง ดังรูปที่ 2 และ 3 ส่วนบ่อชิ้มเมนต์ขนาด $1.50 \times 4.00 \times 0.50$ เม.ม. ที่เหลืออีก 7 บ่อ น้ำหนึ่ง 1 นาทีใช้เจียงปลาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยาวกับน้ำหนัก และอีก 6 นาที ใช้เครื่องน้ำที่จะใช้เปลี่ยนให้กับบ่อทดลองหั้ง 6 ที่กล่าวแล้ว ส่วนน้ำทะเลที่จะใช้ทดลองนั้นจะสูบขึ้นมาจาก

พระเพล็อกไว้ในบ่อพักขนาด $5.00 \times 10.00 \times 1.00$ ลบ.ม. 1 บ่ออยุคกลางแจ้ง จากนั้นก็จะสูบไปใส่进เครื่องสำอางน้ำเพื่อปรับความเค็มของน้ำทะเลให้อยู่ในระดับ 27 - 28 ส่วนพื้นไก่เกี้ยงกันทุกช่วงวัยการเติมน้ำจัดลงไป เพื่อเตรียมน้ำไว้เปลี่ยนให้กับบ่อหดลดลงต่อไปน้ำในบ่อหดลดลงทุกช่วงที่มีระดับ 45 เซนติเมตรจากพื้นบ่อ นอกจากปั้ยังติดเครื่องปั่นอากาศให้กับบ่อหดลดลงโดยทันที และบทที่ศึกษาความสัมพันธ์ของความพยายามกับน้ำหนักตัวของปลาสอดคล้องกันเพื่อให้น้ำในบ่อหดลดลงให้มีการหมุนเวียนและมีออกซิเจนเพียงพออยู่เสมอ

การเตรียมปลาที่ใช้หดลดลง

ถูกปลาสอดคล้องน้ำดี ระยะวัยรุ่น ขนาดความยาว 7 - 9 เซนติเมตร น้ำหนักประมาณ 11 กรัม เป็นถูกปลาที่ได้จากการแหน่งน้ำธรรมชาติที่ปากแม่น้ำปราerasi คำลปากแม่น้ำปราerasi อ่าาเภอแกลง จังหวัดระยอง โดยรับซื้อจากชาวประมงในวันที่ 5 มีนาคม 2521 ประมาณ 800 ตัว นำมาพักในกรงชั้นในแม่น้ำ 2 วัน ระหว่างนี้ให้อาหารพอกข้าวสุกผสมเนื้อปลาสาม วันที่ 7 มีนาคมเวลากรอกด้วยกินสิ่งใดๆ ก็ไม่ได้ เนื่องจากปากแม่น้ำปราerasi ประมาณ 70 - 80 ตัว และใช้น้ำแข็งรักษาอุณหภูมิอยู่ภายนอกในขณะเดินทาง จากนั้นทำการพักปลาไว้ในบ่อขนาด $1.50 \times 4.00 \times 0.50$ เมตร จำนวน 4 บ่อ โดยให้อาหารแบบ半湿性 (Semi-moist feed) ซึ่งมีส่วนประกอบชนิดเดียวกันที่จะใช้หดลดลง เมื่อปลาแข็งแรงดีและกินอาหารเป็นปกติแล้วจึงทำการกัดปลาที่มีขนาดไก่เกี้ยงกันจริง ๆ (7 - 9 เซนติเมตร) ที่แข็งแรงและสมบูรณ์ดีปล่อยให้ลงในบ่อหดลดลงโดยอุณหภูมิ 400 ตัว ทั้งสิ้นรวม 400 ตัว ส่วนที่เหลือเดียงรวมกันไว้ในบ่อที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามกับน้ำหนักตัวของปลา และยังคงให้อาหาร เช่นเดียวกับบ่อน้ำหดลดลงซึ่งกับบ่อหดลดลง และกินอาหารส่วนมาเตือนแล้วในวันที่ 26 มีนาคม 2521 จึงเริ่มบันทึกน้ำหนักและความยาวครั้งแรก และเริ่มทันการทดสอบอาหารต่อไป

การวางแผนการทดลอง

ใช้ชีวี Randomized Block Design โดยใช้อาหาร 4 สูตรแรก และทำเปรียบเทียบอีก 1 สูตร โดยใช้อาหารสูตรที่ 5 ซึ่งแต่ละสูตรจะมี 4 ข้าวยกัน (รูปที่ 3) ดังนี้

นbothทดลองหมายเลข 2, 7, 11 และ 13	เดียงปลาทดลองคุณภาพอาหารสูตรที่ 1
นbothทดลองหมายเลข 1, 6, 10 และ 16	เดียงปลาทดลองคุณภาพอาหารสูตรที่ 2
นbothทดลองหมายเลข 3, 5, 12 และ 15	เดียงปลาทดลองคุณภาพอาหารสูตรที่ 3
นbothทดลองหมายเลข 4, 8, 9 และ 14	เดียงปลาทดลองคุณภาพอาหารสูตรที่ 4
นbothทดลองหมายเลข 17, 18, 19 และ 20	เดียงปลาทดลองคุณภาพอาหารสูตรที่ 5

สำหรับอาหารสูตรที่ 5 เนื่องจากสมวิตามินและเกลือแร่มีกระดายน้ำໄค์ค์โดยคุณสมบัติ จึงจัดให้มี 4 ข้าวยกันในเม็ดทดลอง เกี่ยวกัน เพื่อป้องกันวิตามินและเกลือแร่ที่กระดายอยู่ในน้ำไปมีผลต่อการทดลองอื่น ถ้าจัดปันอยู่ในเม็ดการทดลองอาหารสูตรอื่น ๆ ด้วย

การให้อาหารปลาทดลอง

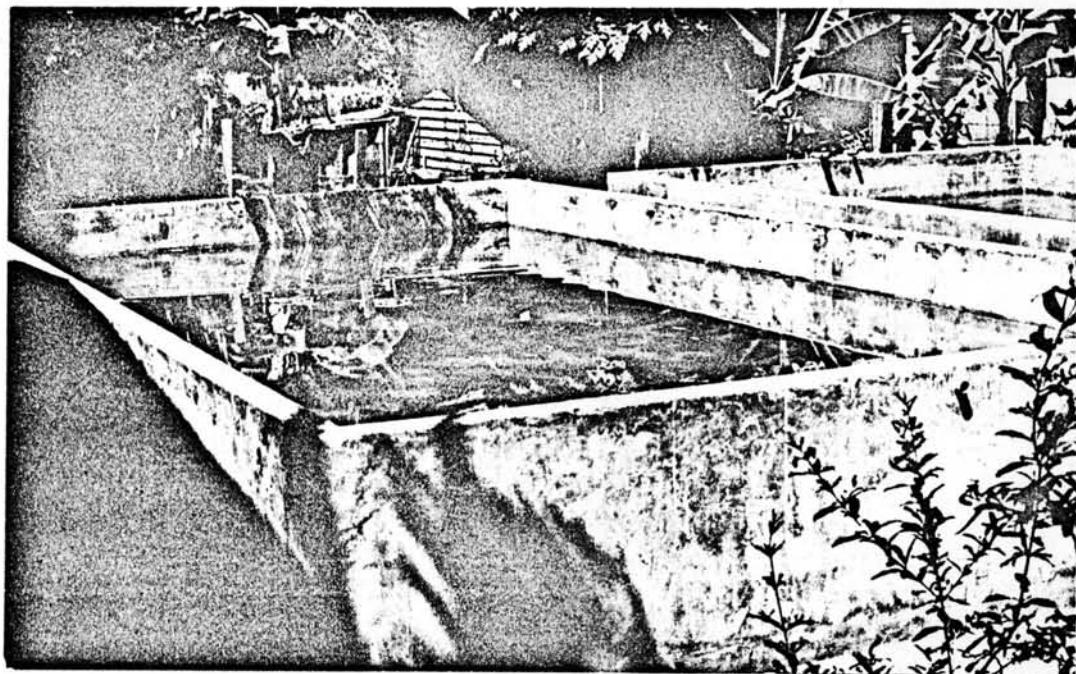
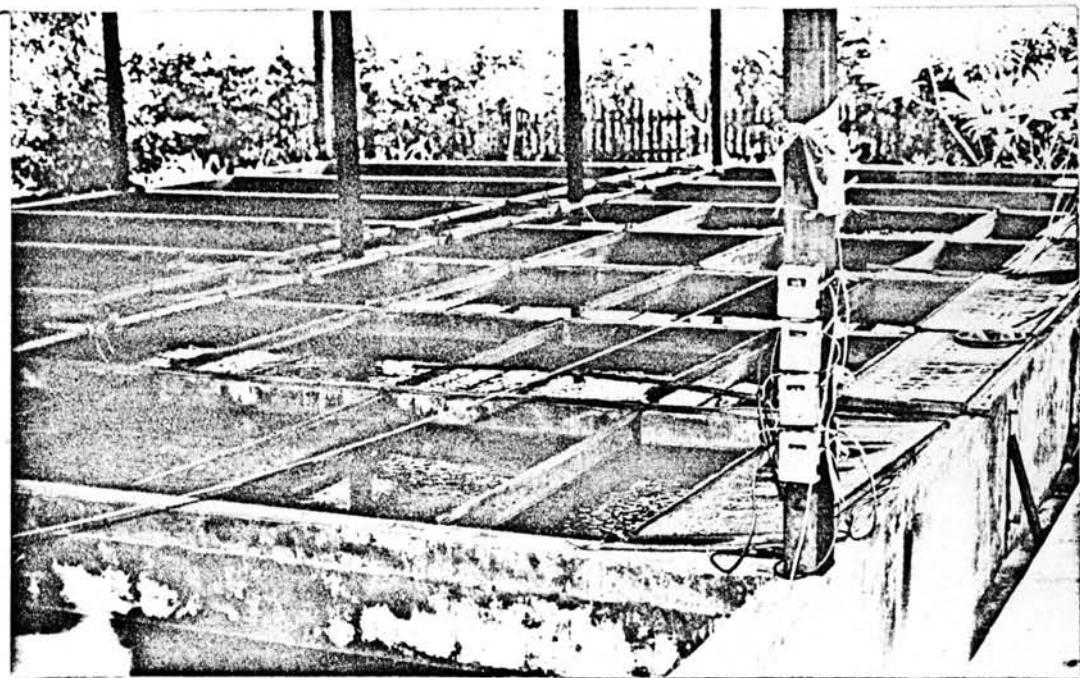
ให้อาหารปลาทดลองทุกวัน วันละ 2 ครั้ง ตีบประมาณ 09:00 น. และเวลา 16:00 น. ให้อาหารในอัตราอย่างละ 3 ข่องน้ำหนักปลาแท้ละบ่อโดยประมาณ และจะทำการปรับปรุงคุณภาพอาหารที่ให้ทุก 2 สัปดาห์ ที่มีการซั่งน้ำหนักและรักษาความสะอาดของปลา การให้อาหารจะใช้การโปรยให้เชิงโดยวิธีนี้เพียว่าปลาจะเข้ามาแยกกินหันที่ และอย่างระวังไม่ให้อาหารกระชากัน จนอาหารตกลงบนพื้นมากเกินไป ซึ่งปลาจะไม่ก่ออย่างกินกิน

การตรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพของน้ำทะเลในเม็ดทดลอง และการวัดอุณหภูมิของ

อากาศ

การวัดอุณหภูมิ

ทำการวัดอุณหภูมน้ำทะเลในเม็ดทดลอง และวัดอุณหภูมิของอากาศทุกวันในเวลา

รูปที่ 2 บ่อหกคง ในร่ม และบ่อพักน้ำก้างแจ้ง

4 (4)	3 (3)	2 (1)	1 (2)
8 (4)	7 (1)	6 (2)	5 (3)
12 (3)	11 (1)	10 (2)	9 (4)
16 (2)	15 (3)	14 (4)	13 (1)
20 (5)	19 (5)	18 (5)	17 (5)

รูปที่ 3 แผนผังบอทต์ส่อง หมายเขียนบอและสูตรอาหาร (ในวงเล็บ)

ประมาณ 08:30 น. ทำการวัดอุณหภูมิของน้ำและอากาศในรอบสัปดาห์ครั้ง โดยทำการวัดในเวลา 06:00 น., 12:00 น., 18:00 น. และ 24:00 น.

การวัดความเค็มของน้ำทะเลในบ่อทดลอง

ทำการวัดทุกวันเวลาประมาณ 08:30 น. การวัดทำโดยใช้ไฮโกรมิเตอร์วัดความถ่วงจำพวกของน้ำเพาะของน้ำทะเล และใช้เทอร์มอยมิเตอร์วัดอุณหภูมน้ำในขณะนั้น จากนั้นก็นำไปคำนวณตามสูตร

$$\text{ความเค็ม} = \frac{\text{ชิกมาที} + \text{ชิกมาทีเมื่อน้ำจืดสมนิท ณ. อุณหภูมิที่วัดได้}}{\text{ความลึกเฉียง}}$$

ค่าชิกมาทีเมื่อเทียบกับความถ่วงจำพวกที่วัดได้โดยวัด 1.00 และ คูณด้วย 1000 ส่วนค่าชิกมาทีเมื่อน้ำจืดสมนิทและความลึกเฉียง ณ. อุณหภูมิคง ๆ ถูกจากการส่าเร็ว (เจลิมวีดี, 2519) ถ้าความเค็มที่ได้มีหน่วยเป็นส่วนพัน (ppt.)

การวัดความเป็นกรดเป็นด่าง

ใช้กระดาษวัดความเป็นกรดเป็นด่าง (pH paper) ชนิดเทียบสีและบอกว่าได้เป็นช่วง ทำการวัดในเวลา ก่อนและหลังการเปลี่ยนน้ำทุกครั้งจะได้ถูกเป็นช่วง (range)

การทำความสะอาดบ่อทดลอง

ทำการถูกระดอนก้นบ่อและเปลี่ยนน้ำครึ่งบ่อทุก ๆ 3 หรือ 4 วัน (สัปดาห์ละ 2 ครั้ง) ต้องทำในเวลากลางคืนเพื่อปลาทดลองจะได้ไม่ทนตากันมากนัก และเปลี่ยนน้ำทั้งบ่อพร้อมกับทำการล้างออกด้วยพลาสติก, พื้นบ่อและผนังบ่อทุก ๆ 2 สัปดาห์ ในวันที่ทำการเก็บข้อมูล (ชั่งน้ำหนักและวัดความยาวของปลาทดลอง)

การบันทึกผลการทดลอง

หลังจากเริ่มทำการทดลองเลี้ยงปลาสติดหินแล้ว การซึ้งน้ำหนักและวัดขนาดของปลาจะทำทุก ๆ 2 สัปดาห์ การทดลองใช้เวลา 16 สัปดาห์ ซึ่งกองทำการซึ้งน้ำหนักและวัดความยาวของปลาสติดหินรวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง

การวัดความยาวของปลาโดยใช้ร่างบรรทัดสำหรับวัดความยาวของปลา ขนาดความยาวเดียวกัน 0.1 เซนติเมตร และใช้ความยาวทั้งหมด (total length) ของปลา กือ จากปลายปากถึงปลายหางในลักษณะปกติ

การซึ้งน้ำหนักนั้นกองซึ้งน้ำหนักปลาในเม้า โดยการใช้ถังพลาสติกขนาดเล็กใส่น้ำปลาป่าอยู่ได้ ตั้งไว้บนเครื่องซึ้งแบบงานขนาด 1000 กรัม แล้วจึงนำปลาที่จะซึ้งน้ำหนักใส่ลงไป จึงบันทึกน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นไว้และนับกือ น้ำหนักของปลาทดลองที่ซึ้ง การซึ้งจะซึ้งและบันทึกเป็นน้ำหนักร่วมของปลาทั้งหมดของทดลองโดยแต่ละบ่อ และนำไปหากรดลีบของน้ำหนักปลาที่จะทดลองในแต่ละบ่อโดยหารด้วยจำนวนปลาในบ่อนั้น ๆ

การบันทึกการตายและการอยู่รอดทำพร้อมกับการเก็บข้อมูลทุกรัง จะบันทึกจำนวนปลาทดลองที่ตายในระหว่าง 2 สัปดาห์ จำนวนปลาทดลองที่ยังเหลืออยู่และจำนวนปลาทดลองที่ตายตลอดระยะเวลาการทดลองที่ผ่านมา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักกับความยาวตัว

ปลาในเม้ารวมที่ปล่อยไว้ประมาณ 100 – 150 ตัวนั้น เลี้ยงด้วยอาหารผสม เช่น เคียวภัณฑ์อาหารทดลองที่มีระดับโปรตีนประมาณ 30% จากการสูบสูบมาทำการวัดความยาวและซึ้งคุณภาพร่องซึ้งอย่างละเอียด (0.1 กรัม) เดือนละ 1 ครั้ง ครั้งละ 25 ตัว ทั้งหมดทดลองกันทั้ง 4 ครั้ง รวม 100 ตัว บันทึกข้อมูลรวมกันไว้ทำการศึกษาทางสถิติต่อไป

นอกจากนี้ยังทำการเก็บข้อมูลน้ำหนักกับความยาวของปลาที่รับมาจากธรรมชาติ 100 ตัว และข้อมูลน้ำหนักกับความยาวของปลาที่เลี้ยงด้วยอาหารแต่ละสูตรภายหลังที่เสร็จ

ลักษณะของ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักและความยาวของปลาในธรรมชาติ และที่ถูกเลี้ยงด้วยอาหารสูตรค่าง ๆ กัน

การศึกษาประสิทธิภาพของการเปลี่ยนอาหาร เป็นน้ำหนักปลา (FCE)

การหาประสิทธิภาพของการเปลี่ยนอาหาร เป็นน้ำหนักปลาใช้ค่าสูตรของ Venkataramiah et al. (1975) ดังนี้

$$FCE = \frac{W_2 + D - W_1}{F} \times 100$$

W_1 = น้ำหนักเริ่มต้นของปลาหลังหั้งหมดในเม็ดหกเดือนแรก

W_2 = น้ำหนักสุกทายของปลาหลังหั้งหมดในเม็ดหกเดือนแรก

D = น้ำหนักของปลาที่หายระหว่างการทดลองในเม็ดหกเดือนแรก

F = จำนวนอาหารหั้งหมดที่ใช้เลี้ยงปลาในเม็ดหกเดือนแรก

ค่า FCE มีค่าเป็นร้อยละ บันทึกน้ำหนักอาหารที่ใช้ไปทุกสปัน

การวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อศึกษาการเจริญเติบโต, FCE ของปลาหลังหั้ง ที่เกิดจากอิทธิพลของอาหารสูตรค่าง ๆ นั้น ทำโดยใช้วิธีวิเคราะห์ covariance (Analysis of Covariance) และเปรียบเทียบผลของอาหารเสริม (วิตามิน และเกลือแร่) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ Comparison และใช้ t-test แบบ one tail test พิสูจน์อาหารสูตรที่ให้ผลการเจริญเติบโตดีที่สุด ทั้งนี้ทั้งคับความเชื่อมั่น 95%

สถานที่และเวลาทำการทดลอง

ลูกปลาสัดสี่ตัวนิจุกແง วัยรุ่น เก็บรวมไว้จากแหล่งน้ำธรรมชาติที่ปาก

แบบประเมิน ดำเนินการแบบประเมิน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง เมื่อวันที่ 11
ธันวาคม 2520 และวันที่ 5 มีนาคม 2521 แล้วพักรื้นในกระซังในแบบประเมิน 2 วัน
จากนั้นก็ดำเนินมาบังสานนีฝึกประเมินศรีราชา จังหวัดชลบุรี ทำการทดลองศึกษา
เบื้องต้นอยู่ 3 เดือน ตั้งแต่วันที่ 22 ธันวาคม 2521

การทดลองจริงเริ่มตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2521 ณ สถานีฝึกประเมินศรีราชา
จังหวัดชลบุรี และทำการทดลองคุณภาพน้ำสกุลการทดลอง เสียงปลาสกัดหินจูกแหง
เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2521 รวม 16 สัปดาห์ ถังน้ำเวลาที่ใช้ในการทำการทดลอง
วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ทั้งสิ้น 30 สัปดาห์ (1 ธันวาคม 2520 – 16 กรกฎาคม 2521)